

ઝવહેરે-મેહફીલ

ઉમદા ગઝલ કવ્વાલી

નો

એ મુલ ખજાનો

આવૃતી ૧ લી ૧૦૮૮

ચાર આના

[illegible]

ઝ઼વહેરે-મહેફ઼ીલ

યાની

પરસ્તાને ગૌહર

જીસ્મે નામી શયારોકા કલામોકા એ મુલ ખજાના (માયેનો ઉમદા ગઝલ, કવ્વાલીકા બડા મજમુઆ એકીઠા કીયા ગયા હય

છપવાકે ઈજહાર કીયા

બુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ

ઠે. બેગમપુરા-આમલી શેરી—સુરત.

પહેલીબાર — નવેંબર ૧૯૨૪

કીંમત સીર્ફ દશ આને.

"જોગીકા બ

ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
મસજીદમેં બને મુલ્લા તો મંદરમે પુજારી
દરગાહો મે સજાદહ નશીં બનકે ગુજારી
હર નગરીમે ઢુંઢા કીયા બન બનકે ભીકારી
ક્યા ક્યા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતીર—જોગીકા-

પડીત ભી જફરદાભી સેયાને ભી બુલાએ
સયારે સનામો કા ભી દીન અપને દેખાએ
હર અમીયો કામીલ સે વજીફે ભી પડાએ
ક્યા ક્યા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર—જોગીકા-

મજનુ કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન
દગ આતશે હીજરા મે જલા જતા હે તન મન
હમ બુત કી મોહબ્બતમે બના શીકલે બરહમન
મૈં જુદ રંગ હય મેરી જુન્નાર કી ખાતીર—જોગીકા-

નાકુસ મે પાયા ન ઉસે બાંગે અજાં મે
બુતખાનેમે ભી ઢુંઢા ઉસે કાશીકે મકાં મે
મસજીદ મે મીલા ઔર ન મીલા કુએ બુતામે
દર દર મારા ફિરા અપને ખરીદારકી ખાતીર—જોગીકા-

રહમતને નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા
મુદ્દત મે દીનો જાએંગુ ગય શયદા તુમ્હારા
લીલાહ બુઝા આતશે હીજરા કા શરારા
બેચેન હુવા જતા હુ દીદાર કી ખાતીર—
જોગીના બરન હમને લીયા યારકે ખાતીર

ઝવહરે મહેફીલ

ચાની

પરસ્તાને ગૌહર

નઈ, ગઝલ—"મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે;"

મેરે **મૌલા** બુલાવો મદીને મુઝે,
ગમે હીજર તો દેગા ન જીને મુઝે,

કાફલે વાલે સબ ગએ મય હાથ મલતા રહે ગયા,
જાન તડપતી રહે ગઈ ઔર દીલ મચલતા રહે ગયા
લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે, મેરે **મૌલા** બુલાવો મદીને મુઝે—૧
દેખીએ કીસ્મત મે લીખી હૈ **જયારત** યા નહી,
દેખીએ રોઝે પે હજરત બુલાને હે યા નહિ
થોડી સોચ હે બારા મહીને મુઝે, મેરે **મૌલા** બુલાવો મદીને મુઝે,—૨
અય અજલ મત જાન લે વ્હે જાન બહોત મુશ્કીલમે હૈ,
જાન દુ રોઝે પે—વ્હે અરમાન મેરે દીલમે હૈ,
કોઈ દીન અભી ઔર દે જીને મુઝે, મેરે **મૌલા** બુલાવો મદીને મુઝે—૩
હીજરમે યા સાકીએ કૌસર બુલા લીજે મુઝે.
એક પ્યાલા આબે **જમઝમ** કા પીલા દીજે મુઝે,
પડે હીજર મે પીને ન આસુ મુઝે, મેરે **મૌલા** બુલાવો મદીને મુઝે,—૪

યા મોહમદ મુસ્તફા તસકીન તો કીજે મેરી,
આતીશે ફુરકત મે જલતા હુ ખબર લીજે મેરી,
લગ ગએ મૌતકે આને પસીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૫
ફીકરે દુન્યા સે કરો હય એ હશરતે દીદાર હૈ,
મય મુસાફીર હુ અકેલા તેરિ મદદ દરકાર હૈ,
કોઇ રાહમે લુટે ન છીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૬
માર ડાલા ઇસ વતન ને, ઔર હિદુસ્તાન ને,
મુફલસી ને બેકસીને શૌકને અરમાન ને,
દીએ રંજપે રંજ સબીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૭
આસ્મા થામે જમીન પકડે વતન રોકા કરે,
મય ન ઠયરગા ન ઠયરગા કોઇ ચીખા કરે,
કીયા યાદ હૈ મેરે નમીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૮
અરકે હસરત રાત દીન આખોમે મય બરસાઉગા,
નુર ઇન્શા અલ્લાહ આખોસે મય મદીને જાઉગા,
ચેહી જાવેગે લેકે સફીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૯

ગઝલે–નાઅત. તર્જે–કવ્વાલી—

તાૈહીદકા ડંકા આલમમે, બજવા દીયા કમલીવાલેને.
કુલ લાએલાહા ઇલ્લલ્લાહ, ફરમાદીયા કમલીવાલેને
જબ ચહરએ અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને
ઘનઘોર ઘટામે સુરજકો, શરમાદીયા કમલીવાલેને
દિલ એસે રંગીનેકે સદકે જા, ઔર એસે હટીલેકે કુરબા
હટ કરકે ખુદામે ઉમ્મતકો, બખશા દીયા કમલીવાલેને.
બનઠનકે ગયે મેહાજકી શબ વસ્લેહકી છપગી ઉસપે ગઝબ

જન્નતકો હુરો ગીલમા કો, તલપાદીઆ કમલીવાલેને.
ઝુલફોકી મહકને મસ્ત કીયા, ચિતવનકી ઝલકને દીલછીના.
હરતરહકી બાકી અદાઓસે, લુટવા દીયા કમલીવાલેને.
પીપીકે પ્યાલે કોસરકે, લુટીંગે મઝે જી ભરભરકે.
ઉન્ના આતેના કલકોસર, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
મબ ઝરકે દોશાલે વાલેકો, શરમા દીયા કમલીવાલેને.
જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો, મેરાજકી શબ ઇન આમમીલા.
ખુશહોકે દામન કમલીકા, ફેલાદીયા કમલીવાયેને.
ખુશકીમે તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી.
મહીં બાગે જહામે રહમતકા બરસા દીયા કમલીવાલેને.
ગએ અર્શપે કુબ હુઆ હાસીલ, અલ્લાહમે જાકે હુએ વાસીલ
કયા જાને ખુદાકો જાકર કયા સમઝાદીયા કમલીવાલેને
ઇસ્લામ મીલા, ઈમાન મીલા, પઢનેકેલીએ કુરઆન મીલા
જુદતકા જો કુછ દીલવાનાથા, દીલવાદીયા કમલીવાલેને.

ગઝલે-જલીલ-કવ્વાલી—

તલવાર ખીંચકે પજએ કાતીલમે રેહ ગઇ.
બીસમીલકી આરઝુ દીલે બીસમીલમે રેહ ગઇ.
ઝોકા જબ આ ગયા કોઇ મઝનુકી આહકા.
લયલા તળપકે પરદએ, મેહમીલ મે રેહ ગઇ.
ફીરતી રહી નીગાહમે તસવીર યારકી.
આખીર ઉતરકે આંખસે, વો દીલમે રેહ ગઇ.
કાતીલકા હાય-હાય, રૂકાભી તો કબ રૂકા—

થોડીસી જાન જય તને, બીલમીલ મે રેહ ગઇ
અય તેગે નાઝ છતનીબી તેઝી ન ચાહીએ
દીદારકી હવસ દીલે બીસમીલ મે રેહ ગઈ.
ખંજર છધર ખીચા ઉનર આહે ખીંચી મગર
થોડીસી ચલકે બીસમીલ વ, કાતીલ મે રેહ ગઇ
ચલતી હે તેગે નાઝ મઝે લુટલો **જલીલ.**
કહેના ન ફીર કભી કે હવસ દીલમે રેહ ગઇ,

ગઝલે-મુઝતર-કવ્વાલી—

મીલનાથા તો મીલ જાતે, ઊસ નુરે મુજસ્સમસે
ક્યું જાકે ચને આએ દરબારે **મોહમદસે**
અલ્લાહકે પર્દેમે, વેહદતકે સીવા કયા હય
જો કુછ હમે લેનાહય, લેલેગે **મોહમદસે.**
રોઝે મે મોહમદકે મેને બ ખુદા દેખા
અલ્લાહકી આવાઝે આઇ ઉગી ગુમબદસે
લીલ્લાહ મેરી તુરબતમે ચુપ ચાપ ચલે જાવો
ગર તુમને મુજે છેડા, કેહ દુગા **મોહમદસે.**
અય બાદે સબા તુરબત, મોહતાજે મુહબ્બત હય.
મીટ્ટી મુજે થોડીસી લાદે દરે આહમદકા
ક્યુ ઝીકર ખુદા છેડા, અય મુનકરો તુરબતપર
કુછ બાત ન કરનેદી, તસવીરે **મોહમદસે.**
મુઝતર મુજે તોબાકી, ઉસ વકતકે યાદ આઇ
નીકલા મય જીગર થામે, ટુટે હુવે **મરકદસે.**

ગઝલે-અકબર તર્જે—કવ્વાલી.

ખુમહે દરખ્ત રોઝએ વાલે કે સામને.
મજનું ખડા હે ખૈમએ, લૈલા કે સામને
એક એક કો બખ્શવાએગે મેહશરમે હમ્સે વો-
યુસુફકી બન પડીહ ઝુલેખા કે સામને
જલને કે દેખને કે લીયે ભી તો કોઇહો-
મુહસે નકાબ ઉલટ દીયા મુસાકે સામને
ક્યશા મુકામ કાફલેવાલે ચલે ચલો
ઠેરેગે ચલકે કુમ સહેવાલા કે સામને
જીન મુરદેકો ન હઝરતે ઈસા જીલા સકે
લે આઓ ઉસકો મેરે મૌલાકે સામને
કહે દીજીયો સબા મેરી હાલત ઝરા ઝરા
જાના હો ગર તેરા મેરે આકા કે સામને
શીર-ના કરમ કરે ન કરે ઇખતીયાર હે
હા અકબર તુ અરઝ કરતો ઝરા જાકે સામને,

ગઝલે-આશીક—તર્જે કવ્વાલી

મુસકુરાતે જાતે હે કુછ મુહમે ફરમાનેકે બાદ,
બીજલીયા ચમકા રહે હે ફુલ બરસાનેકે બાદ
કોન હોતા હે દીલે અફસુરદાકા પુરસાને હાલ,
ફુલકી ખુશબુબી ઉડજાતીહે મુરઝાનેકે બાદ
કબરમે ક્યા ક્યા ફરીશતોકો થા અરમાને સવાલ,
કુછ ન પુછા મુઝસે તેરા નામ બતલાનેકે બાદ
ફુલ ચઢાયેગે લહદ પર જીનસે યે ઉમ્મીદ થી.

વોભી પત્થર રખ ગએ **સીનેપે** દફ્નાનેકે બાદ,
ઉંમર ભરમે દોહી ઘડીયા મુઝપે ગુજરી હે કઠન
આપકે આનેસે પ્હેલે આપકે જાનેકે બાદ
તુ દીયે જા સાકીયા પયમાના પયમાનેકે બાદ.
બાત મતલબકી કહુંગા હોશમે આનેકે બાદ
સુર્ખરૂ હોતા હે ઇનશાન આફ્તે સેહનેકે બાદ
રંગલાતી હે હીના પત્થરપે પીસજાનેકે બાદ.
જો જલાતા હે કીસીકો ખુદ વો જલતા હે જરૂર
શમઆભી જલતી રહી પરવાના જલ જાનેકે બાદ.
કયા શરાબે તાબને પસતીસે પાયા હે ઉરૂજ.
સર ચળી હે હલકસે નીચે ઉતરજાનાકે બાદ
મેરા દીલ લેનેકે પહેલે કયા ખુશમદ ઉનકો થી
કેસી આખે ફેરલી મતલબ નીકલ જાનેકે બાદ.
ઉમર આધી આ ગઈ પર હે અભી નખરે વોહી
બલ ન રસ્સીકા ગયા અફ્સોસ જલ જાનેકે બાદ
હીલાસાઝી કહેનીહે ઉનકો કે બસ વો આચુકે
મેહદી કયા બેઠેગે ફ્વરન ઝુલ્ફ મુલ જાનેકે બાદ
ઉમર ભર ઉનકો તે મેરી શિકલસે નફ્રત રહી.
અબ વો ચહેરા દેખતે હે દમ નીકલ જાનેકે બાદ.
યાદ આયગી **વફ્રાએ** તુમકો મેરી દેખના
કદર હોગી તુમકો મેરી મેરે મર જાનેકે બાદ.
આવ મીલ જાવ ગલે **આશીકસે** કયા તકરાર હે.
સુલેહભી હો જાતી હે આપસમે ચલ આનેકે બાદ

નઈ-ગઝલ—મુસદ્દસ.

આહીસતા બરગે ગુલ બરીશા બર મઝારે મા
બસ નાઝુક અસ્ત શીશએ દીલ દર કીનારે મા.
બલાએ- કબ્ર એક દરખ્તે ગુલાબ થા
સરસબ્ઝીમે નરખતાથા હમસર વો દુસરા
જબ ફુલ ઉસ દરખ્તસે તુરબતપે ગીરતે થે
તબ અનદરને કબ્રસે આથીથી યે સાદ—આહીસતા.
યે બાર બાર દેખ તઅજ્જુબ મુઝે હુવા.
બાશીન દગાને કબ્રસે પુછા જે માજરા.
યે કોનસે બુઝરગ હે કયા ઇનકા નામ થા.
આતીહે જીનકે કબ્રમે હરે વકતયે સાદ—આહીસતા
માલુમ યે હુવા કેયે વો આશીકે હઝીન.
તાઝીસ્ત વસલે યાર મયસર હુવા નહિ.
મરનેકે બાદ કબ્રપે આયો જો મએ જબીં.
જબ બરગે ગુલ ચળાયા તો આવાઝ યે સુની—આહીસતા.

ગઝલે-જલીલ, તર્જે-કવ્વાલી.

જો દીલકો ખો ચુકે હય વોહ દીલકો ઢુંઢતે હય,
હમ દીલસે તંગ હો કર, કાતીલ કો ઢુઢતે હય,
કયા ધુન હય જુસતજુકી યે ભી ખબર નહી હય,
દીલબરકો ઢુંઢત હય યા દીલકો ઢુઢ તે હય.
રાહે તલબમેં એસા વા રફતા કોન હોગા,
મનઝીલપે હમ પોચેકે મનઝીલકો ઢુંઢતે હય.
કાટે નહિ જો કટત ફુરકતમે દીન હમારે,

ખન્જરકી જુસતજુમે કાતીલકો ઢુઢતે હય.
જો જખમ દે ચુકે હય, જી લેનેકા હય કારી,
અબ કીમ લીએ વોહ અપને કાતીલકો ઢુઢતે હય
તુમને_જો અપને રૂખમે પર્દા ઉઠા દીયા હય,
તારે ફૂલક્પે માડે, કામીલકો ઢુઢતે હય
અલ્લારે ઇશક **લયલા-મજનુકે** બનમે અબતક,
રૂહને હય જો બગોલે મહમીલકો ઢુઢતે હય,
એ તીરો એ કમાકે જો દીલ શીકાર કરતે,
હમ તો **જલીલ** એસે કાતીલકો ઢુઢતે હય

ગઝલે-તજજમુલ, તર્જે-કવ્વાલી

કોનમે દીલમે નહિ રંગ રંગીલા મેરા
હર નજરમે હૈ બસા છેલ છબીલા મેરા
દાગ ઇશ્યા કા મીટા દેગા મેરે દામનસે,
રંગે ફરકા મે ડુબા દેગા રંગીલા મેરા,
હમમે લાગી મુર્શીદોકી ન જબતક બખશીશ,
હટને વાલા નહિં મયદાસે હટીલા મેરા
અવલીયા ચીશ્ત કે મારે હય બરાતી જીનકે,
ચશ્મે બદદુર વોહ દુલ્હા હે મજીલા મેરા
હર પરસ્તી કા તમાશા નજર આયા સબકો,
આયા **અજમેરમે** જબ છેલ છબીલા મેરા
નામ લેવા મય તેરા ઔર હય ઘર ઘર મેરે,
મય એહીશથી હુ મેરે સાથ કબીલા મેરા
ગૂલરૂખાને ચમને દહેર હો કુરબા દીલસે,

૧૨૦૪૧

રંગ રૂપ મના દીખાદે જો રંગીલા મેરા
દરસે ખ્વાજા કે મે ઇનઆમ જો લેકર કે ટાલા,
ખ્વાજા વાલો ને રખા નામ હઠીલા મેરા
જય રહા હે નિગેહ ખલ્ક મે અલ્લાહ અલ્લાહ,
બસ રહા હે દીલે આલમ મે રંગીલા મેરા
અય "તજમ્મુલ" દીલો જાનો જીગરકા માલી,
વોહ રંગીના વોહ છબીલા વો સજીલા મેરા

ગઝલે-લતીફ-મોલ્લીફગુ લહસ્તે હાઝા—

અલ્લાહકી રહેમતસે અલતાફે મોહમ્મદસે,
ખાલી ન ફીરા કોઇ હરગીજ દરે અહેમદસે
અલ્લાહકા પયગ્ગામા પ્યારે નબી અહેમદસે,
ઇસલામ ફુલા ફુલા ગુલઝારે મોહમ્મદસે
હે શમસો કમર રોશન, દોનો રૂખે અહેમદમે,
હુસેનકે દો-આલમ ઉમ નુરે મુજર—દસે
તુ મુજરમ શમા લેયલ એહસાન બડા હોગા
ખાલી નહી આઉંગા જાકર દરે અહેમદસે
અલ્લાહમા બન્દા હુ મે ઉમ્મતે અહેમદ હુ,
કહેતા હુવા ઉઠુંગા મહશરમે—યે—મરકદમે,
ઉમ્મતકો તેરી બખ્સા મેહબુબ મેરે પ્યારે
મેરાજકી શબ ખાલીક, કહેતા થા મોહમ્મદસે
સીનેમે મોહમ્મદકી તસવીર નુમાયા હે,
મીલતા હુઆ યે દીલ હે ઉસ નુરકે ગુમ્મદસે
મેહબુબે ખુદા તુહે મત્લુબે ખુદા તુહે,

હે શાને ખુદા જાહેર પ્યારે તેરે ગુમ્મદસે
મરકદભી લતીફ અપના બનજાએ મદીનેમે,
ક્યુ જાકે ચલે આએ દરબારે મોહમ્મદસે

નઇ કવ્વાલી-તર્જે-ગઝલ—

એખુદી અયગી બડહી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ
યાની આયા હોશભી તો મોત આ જાનેકે બાદ
ખદા ઝન હોતે હે વો પહેલુસે ઉઠ જાનેકે બાદ
દેખીએ ક્યા ગુલખીલે ઇસ ફુલ બરસાનેકે બાદ
થાએ નાકામીન લુત્ફહમ કલામી કુછ મીલા.
બનગએ વો બુત સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ
અયફલક અચ્છા નહિંયે રોજકા ઝુલમો સીતમ
ફીરસીતમ ઢાએગા કીસપર મેરે મરજાનેકે બાદ
કીસકો બતલાઉં શબે ગમકો નથા મેરા રફીક
હોશભી જાતે રહયે બાપકે જાનેકે બાદ
દોલતે દીદારમે યુ શાદહો જાતે હય હમ
જેસે ખુશ હોતા હય કોઇ માલો ઝર પાનેકે બાદ
બાદે મજનુ રંગ દીખલાએ ન ક્યુ એહશન મેરી,
એક દીવાના હુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ
ઝીંદગીમે જીશ કદર ચાહો કરો ઝુલમો સીતમ.
યાદ આઉંગા મગરમે તુમકો મરજાને બાદ.
દીનતો જ્યુ તુ કરકે કટ જાતાહય હીજયે યારમે,
મગ્પે આતીહય કયામત શામ હોજાનેકે બાદ,

ગઝલે-અકબર.

મુઝે અપના જલવા દીખા કમલી વાલે,
કે હુ મે તેરા મુબતીલા કમલી વાલે
પસંદ આઈ ખાલીકકો મઅેરાજકી શમ,
તેરે માહરૂખોકી અદા કમલી વાલે,
ખુલી સાફ રંગે મુઝમ્મીલસે ઉલફત
કેહતા થા ખુદ ગેહ ખુદા કમલી વાલે
ગરજતે હય બાદલ ચમકતી હય બીજલી,
તુ કમલી મે અપને છુપા કમલી વાલે,
ખબર લીજીએ અકબરે ગમ ઝદાકી,
તેરે હીજરમે મર મીટા કમલી વાલે

નઈ-ગઝલ—મુખમ્મસ

અછે પીયા વોહ દેશ બુલાલે હિંદમે જીયા ધબરાવત હય,
બીરહ કી બયરન દરસકી પ્યાસી, કાહેકો મોહે તડપાવત હય
બદગ ફેકદે ઝાલીમ, જરા જફાકે લીઅે,
ઇધરભી એક નઝર ચશમે સુરમાસાકે લીઅે,
તુ અપને હુસ્ને ખુદાદાદકી અદાકે લીઅે
નકાબે રૂખમે ઉઠાદે ઝરા ખુદાકે લીઅે.
મ રીત પીઆ કબી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય
મઝાહી કયા હય મહોબતમે બે વફાઇકા,
ગ્રે તર્ઝ ખુબ નીકાલા હય દીલરૂબાઇ કા,
દીખા મદીને કો અબ વકત હય રસાઇ કા,
ઉઠા કે ફેકદે સદકા તેરી ખુદાઇ કા,

તુહી સબકા ખેવનહારા, કાહેકો દેર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા,
તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર કયસે હો,
ખફા જબ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો
ચેનસે અમ પેહ બદલે હાલે ઝાર કયસે હો.
ખીઝાઝ્તે આએ તો ફુન્થે બહાર કયસે હો
ઉમડ ઉમડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહે બરસાવત હય

નઈ–કવ્વાલી તર્જે—ગઝલે–મઝહર

મોચથે કાતીલ ન ગમહો મેરે મરજાને કે બાદ
આદમી પચતાતા હય હદસે ગુઝરજાને કે બાદ
કરકે વઅદા વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ
હાથ હમ મલને રહે મોકા ગુઝર જાને કે બાદ
હીજરકી શબભી મેરા એક મુનીમ ગમ ખ્વારથા
મે અકેલા રેહ ગયા દરદે જીગર જાને કે બાદ
મરહમે તગ કીનકે પાકુમે થા પોશીદા નીમક
આબલે ફીર ફુટ નીકલે ઝખમ ભર જાને કે બાદ
મર જુદા હોતેહી ઉમને બેચીઆ આગોશમે
વસ્લકા લુટે મઝેહ હમને તો મરજાને કે બાદ
કહતે હય વો છોડદો હરદમ શીકાયત ગેરકી
હમ નચાડેગે તુમ્હે દીલસે ઉતર જાને કે બાદ
સચ ન માનેગે ન માનેગે વોહ મેરી દાસ્તાં.
હાથકી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ
કાઉં સેહ મન્ના નહિ મેરે સીના ઉનકે સીતમ.
દેખના પચતાએગે વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.

અબભી કુછ હય વકત મઝહર તોબાહ ઇસ્યાસે કરો.
વરના પછતાવોગે દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાદ.

ગઝલે-મુસ્તફા. તર્જે-કવ્વાલી

બશર નુરે રબ્બુલ-ઉલા બનકે આયા,
નબે રગસે જા-બજા બનકે આયા
બને અબીયા અવલીયા સબ બગતી,
જો દુલ્હા હબીબે ખુદા બનકે આયા
કહીં લાલા વ ગુલ કહીં ચાંદ સુરજ,
તજલ્લાયે અરજો સમા બનકે આયા
અગર લહેર આઇ બને શકલે ગૌહરે
જો મૌજ આ-ગયી બુલબુલા બનકે આયા
કહીં અવલીયા બનકે શાને દીખાઇ
કહીં આશીકે મુબનીલા બનકે આયા,
કહીં શકલે ઇસા, કહી શકલે મુસા
કહીં યુસુફે દીલ-રૂબા બનકે આયા
બહોત ગુલ ખીલે ઇસ જહામે વ લેકીન,
બહાર આઇ જબ મુસતફા બનકે આયા

નાટકે-એમાં શું?-ગઝલ—

દીલ હય વહી જીસ દીલમે, મહોબત હો કીસીકી,
હય આંખ વહી જીસમે, શરાફત હો કીસીકી,
કયુ હાથ શબે વસ્લ લગાને નહીં દેતે.
માશુક હો તુમ યા કે, અનામત હો કીસીકી,
શમાકો દેખકર મયફીલમે, યુ કહતા હય પરવાના,

જો ચાહે જલના ઇશ્કમે, મુજ સાહી જલ જાના,
શમાકી બેકરારી કો, કહા પહોચેગા પરવાના,
લરજના, થર થરાના, સર કટાના સાફ જલ જાના.
હોતા હમ ઉન્હે રશ્ક તો, હો મેરી બલાસે,
જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી

ગઝલે, યુસુફ, તર્જે-કવ્વાલી—

તડપા કે દીલ મેરા નિગાહે યાર રહે ગઇ,
થોડીસી ચલકે આજ યેહ તલવાર રહે ગઇ,
કયા ... થાકે આખસે દેખા • હજાર બાર
ફીરબી નજરોંમે હસરતે દીદાર રહે ગઇ,
મહેફીલમે ઉસકી રંગ જમા થા ન ઇશ્કકા,
તુજસે યે બાત દીલ, ખુબાજ રહે ગઇ,
કટ કટ ગયે બુતે, કાતિલકી ચાલ પર,
ઐસા ચલા વોહ તેજ કે, તલવાર રહે ગઇ,
હુસ્ને જમાનેકા ફકત, અફસાના રહે ગયા,
યુસુફ રહે ન ગરમી યે બાજાર રેહ ગઇ,

ગઝલે-દાગ, મેહતાબજાન

કબતક ખાચે રહોગે કબતક તની રહેગી
કીસકી બની રહી હે કીસકી બની રહેગી
કુરતા કિયા હે ઉસકી તીર નીગાહાને મુજકો
મેરી મઝાર પરબી તીરે અફગની રહેગી
દાએ બદએ ખુદાપર કબતક સીતમ રહેગા
યે તેરે દીનમે કાફીર કબતક ઠની રહેગી

તંગ આકે દીલકે હાયો ચાહાથા હમને મરના,
યે કયા ખબરથી બરસ્તુ યુહી જા કની રહેગી,
હમમે નઝર મીલાકર બેતાબ દીલકો દેખો,
બર્કે જહાંમે કબતક ગે સમક જની રહેગી,
લેવેગી વોહ નીગાહે હર કારવાને દીલકો,
જબતક ચલેગા રસ્તા યુહી રહે જની રહેગી,
અય "દાગ" તેરી સુરત દેખેગે વોહ ન ડરકર,
છાઈ હુઈ જો મુપર યુ મુરદાની રહેગી

નઈ, ગઝલ—"મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે;"

મેરે **મૌલા** બુલાલો મદીને મુઝે,
ગમે હીજર તો દેગા ન જીને મુઝે,

કાફીને વાલે સબ ગએ મય હાથ મલતા રહે ગયા,
જાન તડપતી રહે ગઈ ઔર દીલ મચલતા રહે ગયા
લીયા સાથ ન અપને કરીમીને મુઝે, મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૧
દેખીએ કીસ્મત મે લીખી હૈ **જયારત** યા નહી,
દેખીએ રોઝે પે હજરત બુલાતે હે યા નહિ
થોડી સોચ હૈ બારા મદીને મુઝે, મેરે **મૌલા** બુલાલો મદીને મુઝે,—૨
અય અજલ મત જાન લે રહે જાન બહોત મુશ્કીલમે હૈ,
જાના દુ રોઝે પે—હે અરમાન મેરે દીલમે હૈ,
ચાર દીન અભી ઔર દે જીને મુઝે, મેરે **મૌલા** બુલાલો મદીને મુઝે—૩
દીલમે યા સાકીએ કૌસર બુલા લીજે મુઝે
એક પ્યાલા આબે **જમજમ** કા પીલા દીજે મુઝે,
પડે હીજર મે પીને ન આસુ મુઝે મેરે **મૌલા** બુલાલો મદીને મુઝે,—૪

યા મોહમદ મુસ્તફા તસકીન તો કીજે મેરી,
આતીશે ફુરકત મે જલતા હુ ખબર લીજે મેરી,
લગ ગએ મૌતકે આને પગીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૫
ફીકરે દુન્યા મેકડો હય એક હશરને દીદાર હૈ,
મન મુસાફીર હુ અકેલા તેરિ મદદ દરકાર હૈ,
કોઇ રાહમે લુટે ન છીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાવો મદીને મુઝે,—૬
માર ડલા દેસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાન ને,
મુફલસી ને એમ્મીને શૌકને અરમાન ને,
દીએ રજપે રજ મબીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાવો મદીને મુઝે—૭
આસમા થાગે જમીન પકડે વતન ગેન કરે,
મય ન હયડગા ન હયડગા કોઇ ગીખા કરે,
કીયા યાદ હૈ મેરે નમીરો મુઝે, મેરે મૌલા બુલાવો મદીને મુઝે,—૮
અગ્રે હસરત રાત દીન આખોમે મગ બસ્નાડિગા,
નુર ઇન્શા અલ્લાહ આખોસે મય નદીને જાઉગા,
રેગી જાનેગે લેકે મદીને મુઝે, મેરે મોલા બુલાવો મદીને મઝે,—૯

ગઝલે-નાઅત તર્જે-કવ્વાલી—

ગોલીકા ડકા આલમમે, બજવા દીયા કમલીવાલેને
કુફ્ર લાએલાહા ઇલ્લલ્લાહ, ફરમાદીયા કમલીવાલેને
જબ ચહરએ અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને.
વધોર ધગમે સુરજકો, શરમાદીયા કમલીવાલેને
દિલ એમે રગીનકે મદકે જા, ઔર એમે દરીયાકે ફુરમા
દર કરકે ખબ્મે દુશ્મનકો, બખશા દીયા કમલીવાલેને.
બનગનકે ગયે મેઅરાજકી શબ વહ્નેવકી છાબી દિનપે ગઝબ.

જન્નતકા હુરે ગીલમા કા, તવપાર્ટીઆ કમલીવાલેને.
ઝુલફોકી મહકને મસ્ત કીયા, ચિતવનના ઝલમને દીલછીના.
હરતરહકી બાકી અદાઓમે, લુટવા દીગા કમલીવાલેને.
પીપીકે પ્યાલે કોસરકે, લુટીંગે મઝે ૭ ભરભરકે.
ઇન્ના આતેના કલકામર, ફરમ દીયા કમલીવાલેને.
નોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીમ ન મ્ને હકને મરપે ધરી.
મમ ઝરકે દોશાને વાલેકો, શરમા દીયા કમલીવાલેને
જમ હકકી તરફમેં કુમ્મનકો, મેરાજકી શબ દન આમનીવા.
ખુશહોકે દામન કમલીના, ફેલાદીયા કમલીવાલેને
ખુશકીમે તરી પેદા કરી હમ્શાખ હરી પેદા કરદી.
મહીં બાગે જહામે રહમતકા બરસા દીઆ કમલીવાલેને.
ગએ અર્શપે કુમ હુઆ હામીન, અલ્લાહ જાન હુએ વાસીલ.
કયા જાને ખુદાકો જાકર કયા સમઝ ગેએ કમલીવાલેને.
ઇસ્લામ મીલા, ઇમાન મીલા, પરવરીગાર કુરઆન મીના.
જીન્નતકો જો કુ? દીનવાનાથા, દીનવાલી કમલીવાલેને.

ગઝલે-જલીલ-કવ્વાલી—

તલવાર ખીંચકે પજએ **કાતીલ**મે રેહ ગઇ.
બીસમીલકી આરઝુ દીને બીસમીનમે રેહ ગઇ
ઝોશ જબ આ ગયા કોઇ **મઝનુકી** ચ્મહક.
લયલા તળપકે પરદએ, મેહમીલ મે રેહ ગઇ
શીરની રહી નીગાહમે તસવીર યારકી.
આખીર ઉતરકે આયને, વો દીલમેં રેહ ગઇ.
કાતીલકા હાથ-ડાથ, રૂકામી તો કબ રૂકા—

થોડીસી જાન જબ તને, બીસમીલ મે રેહ ગઇ
અય તેગે નાઝ ઇતનીભી તેઝી ન ચાહીએ
દીદારકી હવસ દીલે બીસમીલ મે રેહ ગઈ
ખંજર ઇંતર ખીચા ઉપર આહ ખોચી મગર
થોડીગી ચલકે બીસમીલ વ, કાતીલ મે રેહ ગઇ
ચલતી હે તેગે નાઝ મઝે લુટલો **જલીલ**
કહેના ન ફીર કબી કે હવસ દીલમે રેહ ગઇ,

ગઝલે-મુઝતર-કવ્વાલી—

મીલનાથા તો મીન જાતે, ઊમ તુરે મુજરદમે
કયુ જાકે ચલે આએ દરબારે **મોહમદસે**
અફતાબકે પરદેમે, નેહફતકે મીના કયા હય
જો કુછ હમે લેનાહય, લેલેગે **મોહમદસે.**
ગોઝે મે મોહમ કે મેને બ ખુદા દેખા
અલ્લાહકી આવાઝે આઇ ઉસી ગુમમદમે
લીલ્લાહ મેરી તુરબતમે ચુપ ચાપ ચલે જાઓ
ગર તુમને મુજે છેડા, કેહ દુગા **મોહમદસે.**
આગ બાદે મબા તુરબત, મોહતાજે મુરમ્મત હય
મીલે મુજે થોડીસી ખાક દરે આહમદમે
કયુ ઝીકર ખુદા છેડા, અય મનકરો તુરબતપર
કુછ બાત ન કરનેગી, તનતીરે **મોહમદસે.**
મુઝતર મુજે તોગાની, ઇસમ વતનકે યાદ આઇ
નીકલા મય ઉગર થામે, દુટે હુએ **મરકદસે.**

ગઝલે-અકબર તર્જે—કવ્વાલી.

ખુમહે દરખ્ત રોઝએ વાલે કે સામને.
મજનું ખડા હે ઐમએ, લૈલા કે સામને.
એક એક કો બખ્શવાએંગે મેહશરમે હકસે વો-
યુસુફકી બન પડીહૈ ઝુલેખા કે સામને.
જલવે કે દેખને કે લીયે બી તો કોઇહો-
મહમે નકામ ઉનટ દીયા મુસાકે સામને
બ્યશા મુદામ કાફલેવાલે ચલે ચલો
દેરેગે ચલકે હમ સહેલાલા કે સામને
જીસ મુરેદકો ન હઝરતે ઈસા જીલા સકે
લે આઓ ઉસકો મેરે મૌલાકે સામને
મ્હે દીજીયે સમા મેગી હાલત ઝરા ઝરા
જાના હો ગર તેગ મેરે આકા કે સામને
ફીર વો કરમ કરે ન કરે ઇખતીયાર હે.
બ્દા અકબર તુ અરઝ કરતો ઝરા જાકે સામને,

ગઝલે-આશીક—તર્જે કવ્વાલી.

મુસકુરાતે જાતે હે કુછ મુહમે ફરમાનેકે બાદ,
બીજલીયા ચમકા રહે હે ફુલ બરસાનેકે બાદ
કોન હોતા હે દીને અફસુરદાકા પુરસાને હાલ,
ફુલકી ખુશબુબી ઉડજાતીહે મુરઝાનેક બાદ
મ્મરમે કયા કયા ફરીશતોકો થા અરમાને સવાલ,
કુછ ન પુછા મુઝસે તેરા નામ બતલાનેકે બાદ
ફુલ ચઢાયેગે લહદ પર જીનસે યે ઉમ્મીદ થી.

વોભી પત્થર રખ ગએ **સીનેપે** દફનાનેકે બાદ,
ઉમર ભરમે દોહી ઘડીયા મુઝપે ગુજરી હે કઠન
આપકે આનેસે પહેલે આપકે જાનેકે બાદ
તુ દીયે જા સાકીયા પયમાના પયમાનેકે બાદ
બાત મતલબકી કહુગા હોશમે આનેકે બાદ
સુર્ખરૂ હોતા હે ઇનશાન આફતે સેહનેકે બાદ.
રંગલાતી હે હીના પત્થરપે પીસજાનેકે બાદ
જો જલાતા હે કીસીકો ખુદ વો જલતા હે જરૂર
શમઆભી જલતી રહી પરવાના જલ જાનેકે બાદ
કયા શરાબે નાબ પમનીમ પાયા હે ઉરૂજ.
સર ચઢી હે હલકમે નીચે ઉતરજાનાકે બાદ
મેરા દીલ લેનેકે પહેલે કયા ખુશામદ ઉનકો થી
ફેરી આખે ફેરલી મતલબ નીકલ જાનેકે બાદ
ઉમર આધી આ ગઈ પર હે અભી નખરે વોહી
બલ ન રસ્સીકા ગયા અફસોસ જલ જાનેકે બાદ
દીલાસાઝી કહેનીહે ઉનકો કે બસ વો આચુકે
મેહદી કયા એડેગે કફન ગુંદ મુલ જાનેકે બાદ.
ઉમર ભર ઉનકો ને મેરી શિકવસે નફરત રહી
અબ વો ચહેરા દેખતે હે દમ નીકલ જાનેકે બાદ
યાદ આએગી વફાએ તુમકો મેરી દેખના.
કદર હોગી તુમકો મેરી મેરે મર જાનેકે બાદ.
આવ મીલ જાય ગયે **આશીકશે** કયા તકરાર હે
સુલેહભી હો જાતી હે આપસમે ચલ આનેકે બાદ

નઈ-ગઝલ—મુસદસ

આહીસતા બાગમે ગુલ બરીશા બર મઝારે મા
બસ નાઝુક અસ્ત શીશએ દીલ દર કીનારે મા
બલાગે કબ્ર એક દરખ્તે ગુલાબ થા
સરસબઝીમે નરખતાથા હમસર વો દુસરા
જબ ફુલ ઉસ દરખ્તસે તુરબતપે ગીરતે વે
તબ અનદરસે કબ્રસે આથીથી યે સદા—આહીસતા
યે બાર બાર દેખ તઅજ્જુબ મુઝે હુવા
બાશીંને દગાને કબ્રસે પુછા જો માજરા
યે કોનમે બુઝરગ હે કયા ઇનકા નામ થા
આતીહે જીનકે કબ્રસે હરે વકતપે સદા—આહીસતા
માલુમ યે હુવા કેયે વો આશીકે હઝીન.
તાઝીસ્ત વસ્લે યાર મયસ્સર હુવા નહિ
મરનેકે બાદ કબ્રપે આયા જો મએ જબીં
જબ બરગે ગુલ ચળાયા તો આવાઝ યે સુની—આહીસતા

ગઝલે-જલીલ, તર્જે-કવ્વાલી.

જો દીનકો ખો સુકે હય વોહ દીલકો ઢુંઢતે હય,
હમ દીલમે તગ હો કર, કાતીન કો ઢુંઢતે હંય,
કયા ધુન હય જુસતજુકી યે ભી ખબર નહીં હય,
દીલબરકો ઢુંઢતે હય યા દીલકો ઢુંઢતે હય
રાહે તલબમે એસા વો રહતા કોન હોગા,
મનઝીલપે હમ પોચેકે મનઝીલકો ઢુંઢતે હય.
કાટે નહિ જો કટત ફુરકતમે દીન હમારે.

ખન્જરકી ઝીસતજુમે કાતીલકો દુઢતે હય.
જો જખમ દે ચુકે હય, જી લેનેકા હય કારી,
અબ કીસ લીએ વોહ અપને કાતીલકો દુઢતે હય.
તુમને જો અપને રૂખસે પર્દા ઉઠા દીયા હય,
તારે ફલકપે માહે, કામીલકો દુઢતે હય.
અસ્લારે ઇશક લયલા-મજનુકે બનમે અબતક,
ફીરતે હય જો બગોલે મહમીલકો દુઢતે હય,
બે તીરો બે કમાકે જો દીલ શીકાર કરલે,
હમ તો જલીલ એસે. કાતીલકો દુઢતે હય.

ગઝલે-તજમ્મુલ, તર્જે-કવ્વાલી.

કોનસે દીલમે નહિ રંગ રંગીલા મેરા
હર નજરમે હૈ બસા છેલ છબીલા મેરા
દાગ ઇશ્યા કા મીટા દેગા મેરે દામનસે,
રંગે ઇશ્કા મે ડુબા દેગા રંગીલા મેરા,
હમમે હોગી મુરીદોકી ન જાનક બખશીશ,
હટને વાલા નહિં મયદા સે હઠીલા મેરા
અવલીયા ચીશ્ત કે સારે હય બગતી જીસકે,
ચસ્મે બદદુર વોહ દુલા હે સજીલા મેરા
હક પરસ્તી કા તમાશા નજર આયા સબકો,
આયા અજમેરમે જબ છેલ છબીલા મેરા
નામ લેવા મય તેરા ઔર હય ઘર ઘર મેરે,
મય બેહીશથી હુ મેરે સાથ કબીલા મેરા
ગૂલરૂખાને ચમને દહેર હો કુરબા દીલસે,

રંગ રૂપ મના દીખાદે જો રંગીલા મેરા
દરસે ખ્વાજા કે મે ઇનઆમ જો લેકર કે ટાલા,
ખ્વાજા વાલો ને રખા નામ હઠીલા મેરા
જય રહા હે નિગેહ ખલ્ક મે અલ્લાહુ અલ્લાહ,
બસ રહા હે દીલે આલમ મે રંગીલા મેરા
અય "તજમ્મુલ" દીલો જાનો જીગરકા માલી,
વોહ રંગીલા વોહ છબીલા વો સજીલા મેરા

ગઝલે-લતીફ-મોઅલીફકે બદસ્તે હાઝા.—

અલ્લાહકી રહેમતસે અલ્તાફે મોહમ્મદસે,
ખાલી ન ફીરા કોઇ હરગીજ દરે અહેમદસે
અલ્લાહકો પયછાના પ્યારે નબી અહેમદસે,
ઇસલામ ફુલા ફુલા ગુલઝારે મોહમ્મદસે
હે શમસો કમર રોશન, દોનો રૂખે અહેમદસે,
હેરોશકે દો-આલમ ઉસ નુરે મુજર—રદસે.
તુ મુજકો શમા લેયલ એહસાન બડા હોગા
ખાલી નહી આઉગા જાકર દરે અહેમદસે.
અલ્લાહકા બન્દા હુ મે ઉમ્મતે અહેમદ હુ,
કહેતા હુવા ઉઠુગા મયશરમે—પે—મરકદસે,
ઉમ્મતકો તેરી બખ્સા મેહબુબ મેરે પ્યારે,
મેરાજકી શબ ખાલીક, કહેતા થા મોહમ્મદસે.
સીનેમે મોહમ્મદકી તસ્વીર નુમાયા હે,
મીલતા હુઆ યે દીલ હે ઉસ નુરકે ગુમ્મદસે
મેહબુબે ખુદા તુહે મત્લુબે ખુદા તુહે,

હે શાને ખુદા જાહેર પ્યારે તેરે ગુમ્મદસે
મરકદભી લતીફ અપના બનજાએ મદીનેમે,
કયુ જાકે ચલે આએ દરબારે મોહમ્મદસે

નઇ કવ્વાલી-તર્જે-ગઝલ—

બેખુદી આયમી બડહી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ
યાની આયા હોશભી તો મોત આ જાનેકે બાદ
ખદા ઝન હોતે હે વો પહેલુસે ઉઠ જાનેકે બાદ
દેખીએ કયા ગુલખીલે ઇમ ફુલ બરસાનેકે બાદ
થાએ નાકામીન લુત્ફેહમ કલામી કુછ મીલા
બનગએ તો ખુન સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ
આયકલક અચ્છા નહિયે રોજમ ઝુલમો સીતમ
ફીરમીતમ ટાએગા કીસપર મેરે મરજાનેકે બાદ
કોનટા બતલાઉં ગમે ગમકો નથા મેન રફીક
હોશભી જાને રહયે આપકે જાનેકે બાદ
દોલતે દીમાગ્સે યુ શાદહો જાતે હય હમ
જેસે ખુશ હોતા હગ કોઇ માનો ઝર પાનેકે બાદ
બાદે મજનુ રંગ દીખલાએ ન ક્યુ બેહશત મેરી,
એક દીવાના હુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ
ઝીંદગીમે જીસ કદર ચાહો કરો ઝુલમો સીતમ.
યાદ આઉગા મગરમે તુનકો મરજાને બાદ
દીનતો જાુ તુ કરકે કટ જાતાહય હીજયે યારમે,
સરપે આતીહય કયામત શામ હોજાનેકે બાદ,

ગઝલે—અકબર.

મુઝે અપના જલવા દીખા કમલી વાલે,
કે હુ મે તેરા મુબતીલા કમલી વાલે
પસંદ આઈ ખાલીકકો મએરાજકી શબ,
તેરે કાકુલોકી અદા કમલી વાલે,
ખુલી સાફ રંગે મુઝમ્મીલમે ઉલફત
કેહતા થા ખુદ યેહ ખુદા કમલી વાલે
ગરજતે હય બાદલ ચમકતી હય બીજલી,
તુ કમલી મે અપને છુપા કમલી વાલે,
ખબર લીજીએ અકબરે ગમ ઝદાકી,
તેરે હીજરમે મર મીટા કમલી વાલે

નઈ—ગઝલ—મુખમ્મસ

અછે પીયા વોહ દેશ બુલાલે હિંદમે જીયા ધનરાવત હય,
બીરેહ કી બયરન દરસકી પ્યાસી, કાહેકો મોહે તડપાવત હય
ખદગ કે કદે ઝાલીમ, જરા જફાકે લીએ,
ઇધરભી એક નઝર ચશમે સુરમાસાકે લીએ
તુ અપને હુસ્ને ખુદાદાદકી અદાકે લીએ.
નકાબે રૂખમે ઉઠાદે ઝરા ખુદાકે લીએ
મ રીત પીઆ કબી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય
મઝાહી કયા હય મહોબતમે બે વફાઇકા,
એ તર્ઝ ખુબ નીકાલા હય દીલરૂબાઇ કા,
દીખા મદીને કો અબ વકત હય રસાઇ કા,
ઉઠા કે ફેકદે સદકા તેરી ખુદાઇ મ,

તુહી સબકા ખેવનહારા, કાહેકોદેર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા,
તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર કયસે હો,
ખફા જબ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો.
ચેનમે અબ યેહ બદલે હાલે ઝાર કયસે હો.
ખીઝાંજો આએ તો ફસ્લે બહાર કયસે હો
ઉમડ ઉમડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મેહે બરસાવત હય.

નઈ-કુવ્વાલી તર્જે—ગઝલે-મઝહર

મોયલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મરજાને કે બાદ
આદમી પચતાતા હય હદસે ગુઝરજાને કે બાદ
કરકે વઅદા વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ
હાથ હમ મલને રહે મોકા ગુઝર જાને કે બાદ
હીજરકી શબભી મેરા એક મુનીમો ગમ ખ્વારથા
મે અકેલા રેહ ગયા દરદે જીગર જાને કે બાદ
મગ્ઝમે તસ કીનકે પાઉમે થા પોશીદા નીગાહ
આબલે ફીર ફુટ નીકલે ઝખમ ભર જાને કે બાદ.
મર જુદા હોતેહી ઉમને લેલીઆ આગોશમે.
વસ્લકે લુટે મઝેહ હમને તો મરજાને કે બાદ
કેહતે હય વો છોડદો હરદમ શીકાયત ગેરકી
હમ નચાહેંગે તુમ્હે દીલસે ઉનર જાને કે બાદ
સચ ન માનેંગે ન માનેંગે વોહ મેરી દાસના
હાયફી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ
કોઇ સેહ સકના નહિ મેરે સીવા ઇનકે સીતમ.
દેખના પચનાએંગે વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.

અબભી કુછ હય વકત મઝહર તોબાહ ઇમ્યાસે કરો.
વરના પછતાવોગે દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાદ

ગઝલે-મુસ્તફા. તર્જે-કવ્વાલી

બશર નુરે રસુલ-ઉલ્લા બનકે આયા,
નયે રંગસે જા-બજા બનકે આયા
બને અબીયા અવલીયા સબ બરાતી,
જો દુલ્હા હબીબે ખુદા બનકે આયા
કહીં લાલા વ ગુલ કહીં ચાંદ સુરજ,
તજલ્લાયે અર્ષે સમા બનકે આયા
અગર લહેર આઇ બને શકલે ગૌહરે
જો મોજ આ-ગઇ બુલબુલા બનકે આયા
કહીં અવલીયા બનકે શાને દીખાઇ,
કહીં આશીકે મુબતીલા બનકે આયા,
કહીં- શકલે ઇસા, કહી શકલે મુસા
કહીં યુસુફે દીલ-રૂબા બનકે આયા
બહોત ગુલ ખીલે ઇસ જહામે વ લેકીન,
બહાર આઇ જબ મુસતફા બનકે આયા.

રેસબાજો કો-નસીહત-તર્જે-શયેર.

ઘોડા લગાયા વીન ઔર આયા પીલેસમે
ખીચડી કે વાંસે પડગયે બબર્દ હી રેસમે (૧)
અવલ તો રેમ બાજો ને બુકે બના લીયા
ફીર બાદ ઉસમે ઘોડે કે નામો નીગા દીયા

નામો નીમા કે સાથભી નગર લગા દીયા
ઉસકો તો એડીકેપ બનાકે બીઠા દીયા
ઇસી તરાહસે ધુમ હય હમેશ રેશમે
ખીચડી કે વાધે પડગએ બબઇકી રેશમે (૨)
અબ રેસકે મેદાનમે શનીચરકો આગએ
નગર બનાકે લાયે થે વો મગ લગા દીએ
બાહદુર જગ ઔર ખમીસાકા નામ થા
ઉસકો તો તીન ઔર પીલેસમે લગા દીએ
ઇસ વાસ્તે ખુશી હોકે બેઠે હય ધુનમે
ખીચડીકે વાધે પડગએ બમ્બઇકી રેસમે (૩)
ઘોડેની ટાપ ગરદને બીસમીલ મે ચલ ગઇ
ઇનમા તો કયા કરીસ્નાકી નીયત બદલ ગઇ
ડાગી હુઇ નુકેદ જવાની ભી ઢલ ગઇ
ઘોડા જો આયા તીન તબીયત બહલ ગઇ
હમકો તો વીનમે ન મીલા ઔર પીલેસમે
ખીચડીકે વાધે પડગએ બમ્બઇકી રેસમે (૪)
અબ માલો જરકો હાબ્બર એભાર હો ગએ
ફીર ઘરમે આકે ફીકરમે બીમાર હો ગએ
ઔરતકો બોલે જલદીસે તોડે ઉતાર દે
રૂપે વો જાકે લેકે આએ ગીર માર કે
ખચ્ચીક વાધે પડગએ પુનેકી રેસમે
ખીચડીકે વાધે હોગએ બમ્બઇકી રેસમે (૫)

"જોગીકા બરન."

ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
મસજીદમેં બને મુલ્લા તો મંદરમે પુજારી
દરગાહો મે સજાદહ નશીં બનકે ગુજારી
હર નગરીમે દુહા કીયા બન બનકે ભીકારી
ક્યા ક્યા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતીર—જોગીકા-
પડીત બી જફરદાબી ગેયાને બી બુલાએ
સયારે સનાસો કો બી દીન અપને દેખાએ
હર અમીરો કામીલ સે વઝીફે બી પડાએ
ક્યા ક્યા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર—જોગીકા-
મજનુ કી તરહ ફિરતા હુ આવાર હસા બન બન
ઇશ્ક આતશે હીજરા મે જલા જતા હે તન મન
ઉસ બુત કી મોહબ્બતમે બના શીકલે બરહમન
મોજુદ- રગે હય મેરી જુનાર કી ખાતીર—જોગીકા-
નાકુસ્મ મે પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મે
ક્આબેમે બી દુહા ઉસે કાશીકે મકા મે
મસજીદ મે ગીના ઔર ન મીલા કુએ બુતામે
દર દર મય ફિરા અપને ખરીદારકી ખાતીર—જોગીકા-
રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા
મુદ્દત સે દીલો જાસેહુ મય શયદા તુમ્હારા
લીલાહ બુઝા આતશે હીજરા કા શરારા
બેચૈન હુવા જતા હુ દીદાર કી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકે ખાતીર

નાટકે-એમાં શું?-ગઝલ—

દીલ હય વહી જીસ દીલમે, મહોબત હો કીસીકી,
હય આખ વહી જીસમે, ભગવત હો કીસીકી,
કયુ હાથ શબે વસ્લ લગાને નહીં દેતે,
માશુક હો તુમ યા કે, અનામત હો કીસીકી.
શમાકો દેખકર મયફીલસે, યુ કહતા હય પરવાના,
જો ચાહે જલના ઇશ્કમે, મુજ સાહી જલ જાના,
શમાકી બેરાગી કો, કહા પહોચેગા પરવાના,
લરજના, થર થરાના, સર કટાના સાફ જલ જાના
હોતા ક્યા ઉન્હે રશ્ક તો, હો મેરી બલામે,
જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી

ગઝલે, યુસુફ, તર્જે-કવ્વાલી—

તડપા કે દીલ મેરા નિગાહે ચાર રહે ગઇ,
થોડીસી ચનકે આજ ગેહ તલવાર રહે ગઇ,
કયા ગુન થાકે આખમે દેખા હજાર બાર
ફીરભી નજરકો હસરતે દીદાર રહે ગઇ,
મહેફીલમેં કિસકી રંગ જમા થા ન ઇસ્કકા,
તુજમે યે બાત દીલ્ય, ખુમાર રહે ગઇ,
કટ કટ ગયે બુતે, કાતિલકી ચાલ પર
ઐસા ચલા તોહ તેજ કે, તલવાર રહે ગઇ,
હુસ્નો જમાનમા ફકત, અફસાના રહે ગયા,
યુસુફ રહે ન ગરમી ગે બાજાર રેહ ગઇ

તમામ શુદ

ૐ સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧ થી ૮ પાના ૧૨૮ સુંદર દશ ચીત્રો
અને ફેન્સી રંગબેરંગી પુઠું
કીં ફક્ત એક રૂપીઓ
નાની પાંચ ભાગ ૮૦ પાનાની
કીંમત દશ આના

માશુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ કીં. ૦-૨-૦
ગઝલે ગૌહર યાને મેશીલે જોહર કીં. ૦-૨-૦
હસીનોકા મુજરા કીં. ૦-૨-૦

તૈયાર છે— તાકીદે મંગાવો
—આ ચોપડી કરતાં મોટી—

ઝવહરે—મેહફીલ

—યાની—

પરસ્તાને ગૌહર

બડી જીલ્દ (૮૦) એંહસી પાનાની
ગઝલ કવ્વાલીની મોટામાં મોટી
બુક પ્રખ્યાત ગઝલોનો બે સુમાર
ખજાનો રંગબેરંગી પુંઠું છતા
કીંમત માત્ર દશ આના.

બાગે ગુલશન ઉર્ફે માલીનકી બેટી કીં ૦-૨-૦
માશુકે મે'ફીલ ભાગ ૧-૨ (ચીત્રવાળી) ૦-૪૦
હુશીલ યાને ગઝલે દીલ—ભાગ

છુટક તથા જથાબંધ મળવાનુ ઠેકાણું
શા ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર
રાણીતળાવ—સુરત.

શ્રી આનાવિલ બંધુ પ્રી પ્રેસમા ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ
નાયકે છાપ્યુ ખરાનપુરી ભાગળ બાજીવાળી પોળ—સુરત.